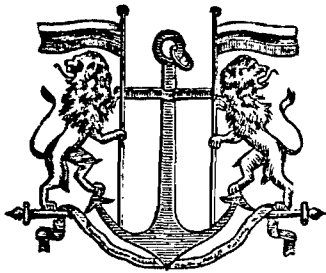

ВАРНЕНСКИЙ ОБЩИНСКИЙ ВѢСТНИКЪ

Излиза три пѣти въ мѣсеца,
обикновено на 1, 10 и 20 числа.

Цѣната на вѣстника за година е
4 лева.
Отдѣленъ брой 10 ст.

Писма, статии, пари и всичко що е за
вѣстника се праща до Градско-Общинското
Управление въ Варна.

За обявления се плаща за редъ:
На първа страница 15 стот.
„ втора и трета страници . . 10 „
„ четвърта страница 5 „

Новоизбрания на 3 того отъ Варненскитѣ граждани—избиратели съставъ на Варненското Градско-Общинско Управление, е вече утвърденъ отъ надлѣжното Министерство и на 18 сжщия прѣизбра се отъ сжщия съставъ за Кметъ на града Варна г. Коста Ранковъ, а за негови помощници г. г. Коста Поповъ, Спасъ Шиваровъ и Дончо Анковъ. Тѣ всичкитѣ вече си заехж мѣстата въ вѣренното тѣмъ Общинско Управление.

ОТЪ ВАРНЕНСКОТО ГРАДСКО-ОБЩИНСКО УПРАВЛЕНИЕ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 5639

Гр. Варна, 19 Юлий 1894 год.

Варненското Градско-Общинско Управление има нужда отъ единъ Инженеръ, знающъ писмено и говоримо официалния езикъ.

Мѣсечната заплата, спорѣдъ бюджета, е 750 лева.

Който отъ г. г. Инженеритѣ желае да заеме тая длѣжностъ, умолява се въ едно нжсо врѣме да представи документитѣ си.

Кметъ: **К. Ранковъ.**

Секретаръ: **Д. Мутафовъ.**

Д-РЪ ПАСКАЛЕВЪ

извѣстѣва клиентитѣ си, че се прѣмѣсти въ III-й участъкъ на града, ул. „Панагюрска“, домъ № 13, срѣщу Българската Народна Банка.

3—1

Възване

Измз Варненскитѣ Граждани.

Извѣстно Ви е, че на 15 того е избухналъ силенъ пожаръ въ гр. Котелъ, който при всичкитѣ старания и трудове на котленскитѣ жители, не можалъ

да се прѣкрати. Цѣля градъ Котелъ е станжалъ жертва на огня и на нещастнитѣ Котленски граждани не останжло нито покривъ, нито нѣкои домашни принадлежности.

Участъта на Котленци е ужасна! Цѣлото население е излѣзло да живѣе на открито поле, лишено отъ всѣкакви срѣдства за прожияване.

Като явявамъ за това голѣмо нещастие, което сполѣти напѣтѣ братия въ Котелъ, апелирамъ къмъ милосърдието на Варненскитѣ граждани, безъ разлика на народностъ и ги моля да се притекътъ съ своята щедра помощъ, съ която ще може да се облѣгчи участъта на нещастнитѣ.

Нека Варненскитѣ граждани и сега покажатъ, че тѣ винаги сж готови да се отзоватъ съ помощъта си, когато трѣбва да се помогне на тѣхнитѣ пострадали братия.

За събиране помощи ще се назначи особна коммисия, която ще открие за тѣзи цѣль подписа. № 5648.

Гр. Варна, 21 Юлий 1894 год.

Кметъ: **К. Ранковъ.**

ВАРНЕНСКО ГРАДСКО-ОБЩИНСКО УПРАВЛЕНИЕ.

ПРИКАЗЪ

№ 277

Прѣписъ.

Градъ Варна, 19 Юлий 1894 година.

Подписанный Кметъ на гр. Варна, като ямамъ прѣдъ видъ, че холерата се е появила въ гр. Одринъ (Турция) и вслѣдствие на което често пѣти се случва, щото разни пѣтници, идущи въ гр. Варна отъ тамъ, се установяватъ въ равни хотели, ханища или по частни кжщя—съ което се дава възможността да не се направи прѣдварително медицинско прѣглеждане отъ Санитарното Отдѣление при повѣренното менъ управление на такива, когато това естествено слѣдва да се направи; предъ интереса на общественното здравие и съгласно отношението на Г-на Варненский Градско-Общинский Санитаренъ Лѣкаръ подъ № 455, основано на подобно отъ Господина Варненский Окр. Управитель подъ № 6053,

Постановихъ:

Ст. I. Отъ днесъ за на прѣдъ заповѣдамъ на съдържателитѣ на хотели, ханища и др. да съобщаватъ минутно въ Общинското Санитарно Отдѣление*), за всѣки пристигналъ отъ гр. Одринъ или околността му пѣтникъ, за да може да се направи медицинско

*) Санитарното Отдѣление се намира въ помѣщението на П. Софийски, срѣщу град. градина, ул. „Руссенска“.

прѣглеждане, споредъ наставленията дадени за тая цѣль.

Ст. II. Всѣкой, който принабрѣгне изпълнението на настоящий ми приказъ, както и порѣчителъ на Общинскитѣ Санитарни Органи, ще бѣде глобяванъ съгласно чл. 96 отъ „Закона за Градскитѣ Общини“ безъ разлика на положение и състояние, като при това ще се даде и подѣ съдѣ за наказание.

Ст. III. Грижата за изпълнението на тоя ми приказъ възлагама на г-на Началника на Санитарното Отдѣление.

Кметъ : К. Ранковъ.
Вѣрно,
Секретаръ : Д. Мутафовъ.

Получени сж въ редакцията ни отъ Почитаемото Министерство на Търговията и Земледѣлието два цинкографирани „Законопроекта“, за публикуване въ нашия вѣстникъ, отъ които една е за „Повдигане коневѣдството и скотовѣдството въ България“, а другия за „Прилагане закона за складове за жребци и конезаводъ въ България“. Първия отъ тия „Законопроекти“ е слѣдния, който ний помѣстяме отъ настоящий си брой, а втория, който е много по-обемистъ, ще помѣстимъ отъ идущий брой.

ЗАКОНОПРОЕКТЪ

за

Повдигането на коневѣдството и скотовѣдството въ България.

ГЛАВА ПЪРВА

Конезаводъ и складове за жребци.

Членъ 1. За повдигането на коневѣдството въ България, държавата отваря и поддържа петъ склада за жребци и единъ конезаводъ, както и двѣ конезаводни станции при държавнитѣ земледѣлчески училища, край гр. Руссе и при с. Садово. За сжщата цѣль окръжнитѣ съвѣти отварятъ и поддържатъ по една конезаводна станция за жребци, отъ мѣстна и чуждестранна порода, която станция ще се нарича окръженъ подѣ-складъ за жребци; а общинитѣ си набавятъ по единъ или нѣколко мѣстни или чуждестранни доброкачествени жребци, за купуванието, храненето и помѣщението на които вотирайтъ нуждитѣ сумми въ годишнитѣ си бюджети. Доброкачествеността на общинскитѣ жребци се констатира отъ окръжнитѣ ветеринарни лѣкари, които сж сжщеврѣ-

менно и инспектори на окръжното коневѣдство и скотовѣдство.

Членъ 2. Числото на кобилитѣ въ държавния конезаводъ ще бѣде не по-малко отъ двѣсти, а това на жребцитѣ при всичкитѣ държавни складове за жребци — петстотинъ. Кобилитѣ при държавния конезаводъ ще се набавятъ въ продължение на двѣ години, а жребцитѣ при складовѣ въ продължение на четири години, като се почне отъ 1894 год. Ако въ послѣдствие се укаже нужда, числото на жребцитѣ ще може да се увеличава спорѣдъ нуждитѣ. Числото на жребцитѣ при окръжнитѣ подѣ-складове за жребци се опрѣдѣля спорѣдъ мѣстнитѣ нужди, но това число никога нѣма да бѣде по-долѣ отъ тридесѣтъ глави.

Набавянието на жребцитѣ при окръжнитѣ подѣ-складовѣ за жребци ще стане въ продължение на двѣ години, като се почне отъ 1894 год.

Членъ 3. Помѣщенията на конезавода, държавнитѣ и окръжнитѣ складове за жребци се строятъ на държавни, окръжни или общински мѣста.

Членъ 4. Ремонтирането на държавния конезаводъ, държавнитѣ и окръжни складове за жребци, както и снабдяванието на общинитѣ съ доброкачествени жребци ще става посредствомъ, съ знанието и съгласието на Министерството на Търговията и Земледѣлието и по начинъ, който ще намѣри за най-цѣлесъобразенъ и най-економиченъ.

ГЛАВА ВТОРА

Управление и личенъ съставъ.

Членъ 5. Управлението на народното коневѣдство, конезаводъ, складовѣ, подѣ-складовѣ за жребци и контрола на общинскитѣ жребци се намира при Министерството на Търговията и Земледѣлието.

Членъ 6. Управлението на конезавода, складовѣ и подѣ-складовѣ за жребци се повѣрѣва на единъ Главенъ Управителъ, специалистъ на коневѣдството, който сжщеврѣменно е и главенъ държавенъ инспекторъ по коневѣдството. При главния Управителъ на конезаводитѣ се отваря и длъжността на единъ помощникъ, титуляртъ, на която ще бѣде специално натоваренъ съ въпроситѣ по повдигането на народното скотовѣдство. Числото на останжилитѣ чиновници при Главното Управление по коневѣдството, както и при държавнитѣ складове за жребци ще се опрѣдѣля спорѣдъ нуждитѣ при ежегодното опрѣдѣление на бюджета. Въ всѣкой случай тѣзи мѣста ще да се заематъ отъ лица, които притѣжаватъ специално образование и практика по земледѣлието и ветеринарството. Чиновницитѣ и служащитѣ при окръжнитѣ подѣ-

ПОДЛИСТНИКЪ.

Задачата на вѣстникарството.

Не твърдѣ отколѣ, прѣвъ втората половина на стоящия вѣкъ, въ всичкитѣ що-годѣ напрѣднали общества испъкна едно ново съсловие, съ доста ограничена още численостъ, ала надале не е най-влиятелното, най-мощното отъ всичкитѣ, даже и отъ аристократическото, капиталистическото и военното. Това съсловие е твърдѣ пѣстро и съ твърдѣ разнообразни задачи: то заляга за всичко, то се вѣстиява на всѣкадѣ, рѣшително на всѣкадѣ и, смѣло може да каже за себе си: „Виждамъ всичко! Знаахъ всичко! И овирамъ си ностѣтъ въ всичко! Това съсловие е—вѣстникарското.“ По правото на вѣстникаря“ дребния прѣдставителъ на печата влиза и въ послѣднитѣ тъмни къшета, мизернитѣ крѣчи и темъ подобни вертепи изъ затѣнитѣ краища на града; той се явява въ всички рѣшително събрания, научни и общественни, явява се въ сѣдѣ, въ театра, въ общината, въ окръжния съвѣтъ, въ окръж. управление, въ митницата, въ болницата, по изложенията, по цирковѣ, въ официалнитѣ балое и военнитѣ маневри. Него вне ща го срѣщатъ въ хиэбитѣ на овошнитѣ дюгени, въ масларницата, въ мѣкарницата, въ брашнарницата, на пожара, а така сжщо и въ средѣ министритѣ и

дипломатическото тѣло, на царскитѣ и народни свадби. Присторенъ на присѣкъ, на идиотъ или крадецъ, вѣстникаря прониква въ сиротопиталищата, въ ханищата, въ лудницитѣ, въ затворитѣ—само и само да опиши тѣзи или онѣзи среда, живота, обичаитѣ на това или оноа общество и изнесенитѣ си изъ тѣхъ впечатления изобщо; но твърдѣ е възможно на другия денъ да се яви по покана при държавния глава и расплита съ него министерска криза. Вѣстникаря сѣда въ градската публична градина да поразвлече зрѣнието си съ лекомисленнитѣ дресиранни кукли и утре да рисува отъ техъ една картина въ натура или алегорически черти, а въ това врѣме другъ неговъ събратъ се разговаря съ Бисмарка, съ Глатстона, съ папата, съ Вилхелма съ Казимира Церъ или Княза Фердинанда, отива въ театра на сражението, прониква въ неизвѣстнитѣ тъмни лѣсове на Африка, завоюва държави, основава градове . . . Всички тия хора сж отъ единъ и сжщъ занаятъ, съ една и сжща дарба, отъ ъдния народенъ учителъ, който пиши въ редакцията: „Въ името на Господа не ми издавайте името, зере, въ противенъ случай спукана ми е работата: кмета или инспектора живѣ ме изяда“, и до „великия старецъ“ Глатстона, който като забѣлѣзва веднѣжъ на едно публично събрание, че не пущатъ едного вѣстникаря да влѣзе вътрѣ, гордо става отъ мѣстото си и казва на своитѣ канители: „И азъ съмъ тѣй сжщо вѣстникарь и затова ни излизамъ!“ Отъ скромнитѣ

складове за жребци ще се опрѣдѣлятъ отъ окръжнитѣ постоянни комисии при ежегодното съставяване на окръжнитѣ бюджети и ще се утвърждаватъ тѣ, както и служащитѣ при общинскитѣ жребци отъ Министерството на Търговията и Земледѣлието. Управлението на окръжнитѣ подѣ-складове за жребци ще бѣде повѣрено на общо основание и подѣ надзора на окр. постоянни комисии и на инспекторитѣ на окръжното коневѣдство и скотовѣдство — окръжнитѣ ветеринарни лѣкари.

Членъ 7. Прислугата при държавния конезаводъ и складове за жребци се повѣрява на военни команди, взети на общо основание отъ кавалерийскитѣ и артелерийски части на народната армия. Войницитѣ отъ тѣзи команди въ всѣко отношение, освѣнтъ въ дисциплинарно, ще получаватъ заповѣди отъ Министерството на Търговията и Земледѣлието.

Членъ 8. За изучаванieto на въпроситѣ по повдиганieto на народното коневѣдство, се състави при Министерството на Търговията и Земледѣлието единъ Висшъ Сѣвѣтъ по коневѣдството, а въ окръжията по една комисия, която освенъ съ въпроситѣ по коневѣдството ще се занимава и съ тѣзи по повдиганieto на скотовѣдството. Висшия сѣвѣтъ по коневѣдството се състои отъ Министра на Търговията и Земледѣлието за Прѣдсѣдателъ, и членове: Главния Управителъ по коневѣдството, Началника на Земледѣлческото Отдѣление. Началника на Гражданското Ветеринарно Отдѣление и тоя при Военното Министерство и началницитѣ на кавалерията и артиллерията. Висшия сѣвѣтъ по коневѣдството се назначава съ Указъ и за три години. Окрѣжнитѣ комисии по коневѣдството и скотовѣдството се състоятъ отъ Окр. Управителъ за Прѣдсѣдателъ и членове: Прѣдсѣдателя на Окр. Постоянна Комисия, единъ членъ отъ сѣщата комисия и Инспектора на коневѣдството и скотовѣдството въ окръга — окръжния Ветеринаренъ Лѣкаръ. Окрѣжнитѣ комисии по коневѣдството и скотовѣдството се назначаватъ отъ Министра на Търговията и Земледѣлието и тѣ прѣдставляватъ всѣка година въ Министерството на Търговията и Земледѣлието, и то прѣди засѣданieto на Висшия Сѣвѣтъ по единъ обширенъ докладъ върху състоянieto на Окрѣжното коневѣдство и скотовѣдство, както и върху мѣркитѣ за всестранното имъ повдигание. Висшия Сѣвѣтъ по коневѣдството почва да засѣдава прѣвъ втората половина на м. Августъ. За обсъждане на важнитѣ въпроси по повдиганieto на народното коневѣдство и скотовѣдство, Министра на Търговията и Земледѣлието свиква всѣки четири години на конгресъ извѣст-

на частъ отъ членовѣтѣ, които съставляватъ окр. комисии по коневѣдството и скотовѣдството, както и ония ветеринарни лѣкари и земледѣлци, повикванieto на които той ще намѣри за нужно.

Насърдения на народното коневѣдство.

Членъ 9. За раздаването на насърденията за повдиганieto на народното коневѣдство и скотовѣдство се отварятъ всѣка година и въ всичкитѣ окръжия по единъ или нѣколко земледѣлчески конкурси отъ Министерството на Търговията и Земледѣлието, слѣдъ взетото въ това отношение мнѣние на Окр. административни власти.

Членъ 10. Независимо отъ кредититѣ за ремонтранieto и поддържанieto на държавния конезаводъ държавнитѣ складове за жребци и окръжнитѣ подѣ-складове за жребци, държавата и окръжнитѣ сѣвѣти вотиратъ всѣка година нуждитѣ сумми, които ще се раздаватъ едновременно при конкурситѣ въ окръжията:

а) На доброкачественитѣ жребци, които принадлежатъ на частни лица или дружества, и които при това сѣ удобрени за пуцание отъ администрацията по коневѣдството.

б) На доброкачественитѣ кобили прѣдзначени за отвъждане на коне, на кобилкитѣ и младитѣ кончета.

в) На скачкитѣ на коне отъ добра порода.

Членъ 11. Внесенитѣ въ България и прѣдзначени за отвъждане жребци, кобили, се освобождаватъ отъ всѣкакво държавно или градско мито.

Членъ 12. Прѣнасенieto по държавнитѣ желѣзници на внесенитѣ отъ вънъ и прѣдзначени за отвъждане кобили и жребци, става съ едно намаление отъ 60 % отъ най-долната тарифа по прѣнасенieto на коне по държавнитѣ желѣзници.

Членъ 13. Тѣзи частни лица, които ще внесатъ отъ вънъ въ страната доброкачествени кобили и жребци получаватъ отъ държавата и по една десета частъ отъ цѣната на жребцитѣ или кобилитѣ, като награда за внасянieto имъ, но слѣдъ една компетентна оцѣнка на внесенитѣ кобили и жребци.

Членъ 14. Тѣзи частни лица или дружества, които биха отворили единъ конски заводъ състоящъ отъ 30 и на горѣ мѣстни или чуждестранни доброкачествени и удобрени отъ администрацията по коневѣдството кобили, получаватъ за завода си подѣ извѣстни условия по единъ жребецъ отъ Правителството.

(Слѣдва).

изобличители на дреболиитѣ въ провинцията, до хора, които на грозното прѣдупрѣждение на властелина, тирана отговарятъ отъ името на цѣлата страна съ още по-грозно прѣдупрѣждение, прѣдъ което владѣющия грубата сила отстъпва — всички тия хора сѣ отъ едно и сѣщо, младо и неотложено още съсловие, специалността на което не е май лесно да се опрѣдѣли.

Когато нѣкой ви спомѣне за нѣкой стара професия — за попска, напимѣръ, търговска, офицерска и др. т. вий ясно си прѣдставлявате за какво се говори. Не по-малко, а може би и по-ясно си рисувате фигуритѣ на древнитѣ, исчезнали вече, рицари, римски сенатори или оная на Египетския Фараонъ. Особено тѣзи послѣдната фигура си прѣдставлявате въ свършено опрѣдѣлени черти, като да сѣ излѣти отъ бронзъ. Вспомните ли си за „Рицара“, и въ въображенieto ви тутакси изниква шлема; за „сенатара“, — класическата мантия; „Фараона“ — роскошното източно облекло на деспота и той самия, всемогъщъ и намръщенъ, съ пълзящи роби около него. Нищо не значе, че тия ви прѣдставления, твърдѣ е възможно, да не отговарятъ на дѣйствителността; стига само това, че сѣ сложени така неподвижно и отъ всички еднакво и безспорно се разбиратъ. Обаче не е така съ новитѣ фигури въ историята, съ прѣдставителитѣ на новитѣ професии, които никнатъ всѣки денъ и които сѣ се наплодили толкова много въ новото културно общество и Богъ знае още до кога ще се плодятъ.

Въ това свое описание азъ ще се помѣча да опрѣдѣля най-новата, най-младата, но при това — най-могъществениата и най-неопрѣдѣлената отъ професитѣ, именно вѣстникарска. Какво нѣщо е вѣстникъ? Какъвъ е и какъвъ трѣбва да бѣде вѣстникаря?

Вѣстникарството е такова забѣлѣжително явление въ настоящия вѣкъ, както изнамѣрванieto на парата и електричеството. То най-тѣсно е свързано съ тия нови сили, израстнало е и се развило съ тѣхъ наедно и нераздѣлно е отъ тѣхъ. За да се опрѣдѣли мѣстото на вѣстникарството въ обществото, трѣбва безъ друго да се косне човѣкъ до произхожденieto на свършеннитѣ общества — тѣхъ необикновена смѣсъ отъ скапалитѣ развалини на миналото съ въздушнитѣ дворци на бѣдѣщето.

Въ много отношения цивилизования миръ прѣвъ послѣдния вѣкъ като че се прѣнесе на друга планета. Рѣшително внезапно, благодарение на бързия вървежъ на наукитѣ и изобретенията, създадохъ се редъ могъщи и нови начала въ обществото, които въ своето свършено развитие трѣбва коренно да прѣобразуватъ човѣчеството, — да го усвършенствуватъ или погубятъ — е въпросъ още не рѣшенъ, поне за мене. Прѣвратъ се назначенъ именно съ изнамѣрванieto на парата и електричеството. Никакви велики революции и Наполеоновѣ нашествия не биха могли колко-годи да измѣнятъ физиономията на културния миръ, и безъ желѣзницитѣ, параходитѣ и телеграфитѣ де-

АЗБУЧЕНЪ КАТАЛОГЪ НА ВАРН. ГРАД. ОБЩИНСКА БИБЛИОТЕКА.

ОТДѢЛЪ V.

Политическа Икономия, Финанси, Общ. управление, Изложения за окръжията,
Статистика, Търговия.

№. по редъ	№. №. на книгъ	Името на автора	Името на съчинението	Томове, части или тѣла	На какъвъ езикъ е написано съчинението	Мѣстоизда-нието и годината	Шкафъ	Лавица
49	4	Н. Nancy	Nouveav guiele pratique des maires	1	Франц	Paris 1884	Б.	IV
50	48	О. Обретенковъ, Н.	Излож. зв състоян. на Силист. Окр.	1	Българ.	„ 1889	„	„
51	97	П. Pavillon, Ch.	Commentaire Expliqué Article	1	Франц.	„ 1884	„	IV
52	6	Pavillon, Ch. G.	L' organization municipale	1	„	„ 1885	„	„
53	51	Павловъ, Ив.	Излож. за състоян. на Ст. Загор. Окр.	1	Българ.	Ст. Загора 1889	„	„
54	14	Петровски, А.	Руковод. къ статистикъ	1	Русски	Харковъ 1856	„	„
55	119	Поповъ, В.	Докладъ за състоян. на Севлиево Окр.	1	Българ.	Севлиево 1893	„	III
56	126	Поповъ, Н.	Стокосвание	1	„	Свищовъ 1884	„	„
57	83	Р. Радославовъ, М.	Излож. за състоян. на Шумен. Окр.	1	„	Шуменъ 1889	„	„
58	47	Райновъ, Т.	Излож. за състоян. на Търн. Окр.	1	„	София „	„	IV
59	1	Rossi, P.	Mèlanges d' économie politique	1	Франц.	Paris 1857	„	„
60	9	С. Say, I. B.	Economie Politique	1	„	„ —	„	„
61	42	Самсаровъ	Излож. за състоян. на Орѣхов. Окр.	1	Българ.	Орѣхово 1889	„	„
62	94	Симеоновъ, И.	Излож. за състоян. на Севлиево Окр.	1	„	Севлиево 1891	„	III
63	56	„	„ „ „ „ Плевен. Окр.	1	„	Плевенъ 1889	„	IV
64	38	Stanley, W.	L' économie politique	1	Франц.	Paris —	„	„
65	41	Т. Тричковъ, Д.	Излож. за състоян. на Севлиево Окр.	1	Българ.	Севлиево „	„	„
66	45	Тишевъ, Г.	„ „ „ „ Софийс. Окр.	1	„	София „	„	„
67	127	Ф. Фетваджиевъ, Хр. А.	Рапортъ за състоян. на коприн. и пр.	1	„	„ 1894	„	III
68	22	Х. Ходскій, Л. В.	Полит. економ. въ связи съ финанс.	1	Русски	Петербургъ 1887	„	IV
69	10	Ч. Чернышевскій, Н. Г.	Объ общинномъ владеніи землею	1	„	Женева 1879	„	„
70	64	Ш. Шелгуновъ, Н. В.	Общественно-економическа урисниц.	1	Българ.	Търново 1889	„	„
71	62	Я. Янжулъ, И. И.	Ливерпульская асоціація	1	Русски	Москва 1880	„	„
72	63	„	Англійская свободная торговля	1	„	„ 1876	„	„

ветнадесетия вѣкъ толкозъ малко би се различавалъ отъ осемнадесетия, колкото този послѣдния отъ своя прѣдшественикъ. До изнамѣрзаніето на парата и електричеството населението на всички страни като че бѣше заковано о земната повърхность. Напушаніето една област или страна и прѣселваніето въ друга е ставало много варѣдко и твърдѣ мѣчно, бавно. Въ отдѣлни мѣстности, къшета и затѣтени мѣста хората прѣкарваха уединенъ животъ, който се развиваше почти исключително само отъ мѣстнитѣ жалки условия, безъ никакво външно влияние. Външнитѣ досѣгани сѣ биле свършено слаби, и необходимо бѣше дълговрѣменното, вѣчното тѣхно дѣйствие, за да могатъ колко-годѣ да повлияжатъ на живота. Въ ония патриархални врѣмена всѣки сѣдѣше у дома си, както древния Израилъ „подъ своята зелена смукина“, всредъ ограничено общество отъ роднини и съсѣди. Токо-рѣчи отъ нигде нищо не се е получавало, нищо ново е нѣмало възможность да проникне въ ония затѣтени, глухи кѣтве; вѣстници токо-рѣчи не сѣ сжествували. Задъ градскитѣ стѣни, планини или гори въ околността, простиралъ се малко извесенъ и малко достѣпенъ миръ. Надъ Всичкия общественъ и частенъ животъ е личалъ отпечатка на дѣвственността—въ онѣзи смисълъ, въ какъвто се говори за дѣвственнитѣ гори. Такива гори, отъ една страна сѣ непристъпни пропасти въ които царува вѣчния мракъ, и въ мрака—забоскърцаніе, което не щади никоя пѣпелъ, а отъ

друга страна—сѣ великолѣпни картини на самородната, непокажната природа, сѣ своитѣ вѣчни, гигантски форми, дивъ просторъ и простота.

Сега прѣдставете си, че въ този миръ отъ организми издигналъ се миръ отъ механизми — трибони, брадви, лопати и др. т. Дивата природа необикновенно скоро си изгубва физиономията, прѣобразява се или въ пустиня сѣ стѣрчащи недогорѣли джнери, или въ роскошна градина, сѣ дълги алеи, вмѣсто пропасти и локви, сѣ остригани и изгладени „прѣдставители на флората“, които притежаватъ по двѣ имена — вулгарно—простонародно — и латинско и цѣлата история на произхождението си. Такава градина е — се пакъ, ако щете гора, но гора досущъ прѣнесена отъ друга планета, гора, която като че израстнала по законъ на друга природа, згрупирана не по своята собствена воля, а по нѣкоя друга. Появяваніето на механизма въ началото на този вѣкъ въ живота на хората направи невѣроятна промѣна въ християнското общество. Надали нѣкога въ историята е ставало толкова бѣрза промѣна въ основнитѣ условия на живота,—и въ корена на всички новы явления и промѣни лѣжи едно начало: развитието на пѣтнитѣ съобщения. Отъ степенъ на безформенъ червъ, частитѣ на които не сѣ свързани помежду си сѣ никакви ссждове и нерви, челоуѣчеството изеднѣжъ прѣмина въ висша степенъ: кръстосаха се многочисленни артерии — желѣзни пѣтища и гѣста мрѣ-

Съчинения, които не носятъ имената на своитѣ автори.

73	117	Bericht über die industrie	1	Нѣмки	Виена	1893	"	III
74	18	Временна тарифа за вносни стоки	1	Българ.	София	1883	"	IV
75	11	Dare de sêmă a administratei	1	Ромжн.	Braila	1880	"	"
76	28	Движение на населението въ Княжество България	1	Българ.	София	1881	"	"
77	29	" " " " " "	1	"	"	1882	"	"
78	30	" " " " " "	1	"	"	1883	"	"
79	31	" " " " " "	1	"	"	1884	"	"
80	32	" " " " " "	1	"	"	1885	"	"
81	33	" " " " " "	1	"	"	1886	"	V
82	34	" " " " " "	1	"	"	1887	"	"
83	34	" " " " " "	1	"	"	1888	"	"
84	112	" " " " " "	1	"	"	1892	"	III
85	113	Докладъ отъ Върховни смѣта палата	1	"	"	"	"	"
86	60	Докладъ отъ Индустринната Комиссия	1	"	"	1891	"	IV
87	17	Економическія замѣтки о Болгаріи	1	Русски	—	—	"	IV
88	12	Espunerea Situatіunele judetului Braila	1	Ромжн.	Braila	1877	"	"
89	13	Instructiuni relative la georgan. politiei и пр.	1	"	"	1880	"	"
90	116	Commercio di Trieste nel 1891—1892.	1	Итал.	Triest	1893	"	III
91	101	Общи резултати отъ прѣброяването на населението	1	Българ.	София	1890	"	III
92	26	Прѣдварит. резултати отъ прѣбр. на населението.	1	"	"	1885	"	IV
93	27	Резултати отъ прѣбр. насел. въ Источна Румелия	1	"	"	1885	"	"
94	121	Резултати отъ прѣбр. насел. въ Свищов. окръгъ	1	"	"	1893	"	III
95	122	Резултати отъ прѣбр. насел. въ Кюстенд. окръгъ	1	"	"	"	"	"
96	123	Резултати отъ прѣбр. насел. въ Пловдив. окръгъ	1	"	"	"	"	"
97	124	Резултати отъ прѣбр. насел. въ Разград. окръгъ	1	"	"	"	"	"
98	125	Резултати отъ прѣбр. насел. въ Сливен. окръгъ	1	"	"	"	"	"
99	19	Свѣдения по экономич. състояние на България	1	"	София	1888	"	IV
100	20	Statistica din Romania	2	Ромжн.	Bucarest	1873	"	"
101	21	" " " " " "	1	"	"	1874	"	"
102	69	Статистика за търговията на България.	1	Българ.	София	1880-81	"	"
103	70	" " " " " "	1	"	"	1882	"	"
104	71	" " " " " "	1	"	"	1883	"	III
105	72	" " " " " "	1	"	"	1884	"	"
106	73	" " " " " "	1	"	"	1885	"	"
107	74	" " " " " "	1	"	"	1886	"	"
108	75	" " " " " "	1	"	"	1887	"	"
109	76	" " " " " "	1	"	"	1888	"	"
110	77	" " " " " "	1	"	"	1889	"	"
111	78	" " " " " "	1	"	"	1890	"	"
112	100	" " " " " "	1	"	"	1891	"	"
113	58	Статистически извѣстия	1	"	"	1886	"	IV
114	80	Статистика на Источна Румелия	1	"	"	1883	"	III
115	79	Статистически свѣдения (Сборникъ).	1	"	"	1888	"	"

жа отъ нерви — телеграфни линии. Яви се въ културното общество и общия, така да се каже, мозъкъ — „интелегенцията“ и гласътъ, който да изразява мисълта ѝ. — вѣстникарството. *Интелегенцията* въ сегашното свое значение — е свършено ново явление и нежъ никакъ не трѣбва да жъ смѣваме съ едноврѣмешната аристокрация (болѣритѣ) съ едноврѣмешнитѣ учени съсловиа, художници, писатели и др. т. Нанстина и прѣди е имало интелегентни хора, но не е имало интелегентно общество. Наслѣдственитѣ професии раздѣляли сж интелегентнитѣ хора на особени корпорации, разединявали сж личноститѣ и поставяли сж ги вѣнъ отъ общегражданския животъ. Развитіето на пѣтнитѣ съобщения, обличаването на центровѣтъ на наукитѣ и художеството, обличаването на разнитѣ слоеве, като строши вѣковнитѣ прѣгради, даде пѣстра социална смѣтъ, която, като се поотан, отѣли се надземната повърхностъ свършено нова и тѣнка кора, тѣй-нарѣчената — „интелегенция“ — съсловие свързано помежду си не съ своето происхождение, не съ професията си, не съ съвѣстното си съжителство, а исклучително съ общността на образованието. Въ врѣме оно, когато научнитѣ и художественни центрове бѣха изолирани отъ неизмѣримата далечностъ, а съединяющия ги печатъ не съществуваше, не можеше и да има редовна размѣна на мнѣния по текущитѣ въпроси, защото и самитѣ тѣя „въпроси“ не съществуваша. Живота си течеше така самъ-самичекъ, безъ да се от-

разява въ нѣщо, безъ да показва въ що да е своето грижливо съзнание, безъ да се опитва отъ некое идеала воли. Немаше свързски, немаше общества, немаше и вѣстникарство.

Доста много страни на сегашния общественъ животъ сж се заченали още въ дълбока древностъ, но сж си оставали само зачатъци и не сж отивали напредъ поради отсъствието на пѣтнитѣ движения; само съ развиването на послѣднитѣ и тѣ се развили, свършено пропорционално съ тѣхъ. Такава е напр. цѣлата областъ на международния животъ, пѣтешествията, почтата и пр. Тукъ се отнася и политическия печатъ.

Зародишитѣ на политическия печатъ сж се появили прѣди хиляди години въ Китай и въ древния Римъ, гдѣто, по заповѣдта на Юлиа Цезари, издавали се така-нарѣченитѣ „аста діупна“, всѣкидневни записки съ подробности по засѣданията на сената и важни общественни събития; въ тѣхъ сж описвали погребенията, пожаритѣ, сраженията, смъртнитѣ наказания, общественитѣ игри и др. т. Нероновата майка, Агрипина, въела обичай да обнародва въ „аста діупна“ имената на всички посѣтивши ѝ лица. Тѣзи първоначални вѣстници се распрашвали въ провинцията и се въспроизвеждали въ голѣмо или малко количество.

[Слѣдва]

СПИСКЪ

На цѣрителнитѣ вещества, които могатъ да се про-
даватъ по дюкенитѣ.

№ по редъ	Латински	Български
1	Acetum aromaticum	Ароматенъ оцетъ
2	Acidum acetis. aromatic.	Ароматна оцетна киселина
3	Acidum citricum	Лимонна киселина
4	Acidum tartaricum	Винена киселина
5	Alumeu crudum	Стипца
6	Ammonium chloratum	Аммониевъ Хлоратъ (Нимедъръ)
7	Agua Coloniensis	Ароматенъ спиртъ (sau de ologue)
8	Agua florum aurantii	Портокалова вода
9	Agua Melissaе	Мелиссова вода
10	Agua Menthae	Ментова вода
11	Agua Rosae	Розова вода
12	Benzinum	Бензинъ
13	Butyrum Cacao	Какаово масло
14	Calcaria Sulfurica usta	Гипсъ
15	Camphora	Камфора
16	Caryophylli aromatici	Карюфилъ (Карамфилъ)
17	Catechu	Катеху
18	Cetaceum	Спермацетъ
19	Coccionella	Кърмъзъ
20	Colla piscium	Рибенъ клей
21	Colophonium	Колофонинъ
22	Cortex cinnamoni	Канела (Дарчинъ)
23	Cremor Tartari	Крѣмортартаръ
24	Dextrinum	Декстрина
25	Emplastrum Anglicanum	Английскій пластръ
26	Extractum Glycyrrhizae	Миямболъ
27	Extractum ligui Campechiani	Бакамевъ екстрактъ
28	Ferrum Sulfuricum Oxidulatum crydum	Нечистъ Желѣзенъ Сулфатъ (Сапу-Къбръсъ)
29	Flores Arnicae	Цвѣтъ отъ Арника
30	Flores chamomillae	
31	Flores Sambuci	Цвѣтъ отъ черъ бжъзъ
32	Flores Tiliae	Цвѣтъ отъ липа
33	Flores macis	Цвѣтъ отъ мускатъ
34	Folia Lauri	Лаврови листи
35	Fructus Anisi Vulgaris	Анасонъ
36	Fructus Cardamomi	Кардамонъ (Какуле)
37	Fructus Carvi	Кимшонъ
38	Fructus Coriandri	Кипшонъ (Кариандръ)
39	Fructus Foeniculi	Сѣме отъ Копъръ
40	Fructus Petroselini	Сѣме отъ Майданосъ
41	Fructus Vanillae	Ванилия
42	Gollae turcicae	Турски шивалки
43	Gummi Arabicum	Арабийска гумма
44	Gummi Olibanum	Тимиянъ
45	Gummi tragacanthae	Трагаканта
46	Kalium Carbonicum	Калиевъ карбонатъ (потасъ)
47	Kalium nitricum	Калиевъ нитратъ (Силитра)
48	Lignum Campechianum	Кампехияново дърво (Бакамъ)
49	Lignum Fernambaci	Кампехияново дърво
50	Lignum Santalinum	Санталово дърво (Червенъ Санталъ)
51	Magnesium Sulfuricu	Магнезиевъ сулфатъ
52	Mastiche	Дъвка (Бѣла дъвка)
53	Naphthalinum	Нафталинъ
54	Natrium Biboricum	Натриевъ биборатъ (Бороксъ)

№ по редъ	Латински	Български
55	Natrium bicarbonicum purum	Натриевъ бикирбонатъ (Карбонатъ)
56	Natrium carbonicum	Натриевъ Карбонатъ (Сода)
57	Oleum Amygdalarum dulcium	Бадемено масло
58	Oleum Bergamottae	
59	Oleum Caryophyllorum	Карамфилово масло
60	Oleum citri	Лимоново масло
61	Oleum Cinnamomi	Канелово масло
62	Oleum cocois	Кокосово масло
63	Oleum jecoris crudum	Нечиста рибъж масъ
64	Oleum lavandulae	Левандово масло (Леванта)
65	Oleum lini	Ленено масло (Безиръ)
66	Oleum Melissaе	Мелиссово масло
67	Oleum Menthae	Ментено (чубриково) масло
68	Oleum Origan	Оршаново (риганово) масло
69	Oleum Ricini	Рециново масло
70	Oleum Rosarum	Розово масло
71	Oleum Rosmarini	Розмариново масло
72	Oleum Sesami	Сусамено масло
73	Oleum Terebinthinae	Теребентиново масло
74	Paraffinum	Парафинъ
75	Plumbum oxydatum (Lithergyrum)	Куршумевъ оксидъ (Тлечъ)
76	Pumex (Pensa)	Морска пѣна
77	Radix alcanae	Коренъ отъ Алкана
78	Radix Altheae	Коренъ отъ Алтея
79	Radix Gentianae	Коренъ отъ Генцияна (горчивъ коренъ)
80	Radix Ligunitiae	Коренъ отъ Ликвирица (Сладки папрѣтъ)
81	Radix Saponariae	Коренъ отъ Сапулария (сапунче)
82	Resina pini	Измирно (слисрно)
83	Resina Benzoe	Чамова смола (желта смола)
84	Rhizoma Curcumae	Куркума (Зердечафъ)
85	Rhizoma galangae	Галанга (Хавлнджиянъ)
86	Rhizoma Zingiboris	Джанджафилъ
87	Semina Cacao	Какао
88	Semina lini	Ленено семе
89	Myristicae Semine	Мускатово Индийско орѣхче
90	Semina papaveris	Маково семе
91	Semina Sinapis	Синапено семе
92	Sulfur	Сулфуръ (Кюкюртъ)
93	Talcum	Талкъ
94	Terebinthina Communis et. Veneta	Терептивъ (Теленмен.)
95	Tubera Salop	Салепъ
96	Vaselinum	Вазелинъ

Забѣлка.

Долуозначенитѣ вѣщества, които бѣха отбѣлѣзани въ стария спискъ, отмѣняватъ се отъ настоящия, понеже се употребяватъ и като съестни вѣщества и за разни домашни потребности: оцетъ, свинска масъ, кола (скорбела) варъ, воскъ, екстрактъ отъ месо, брашно и крупа отъ ечемикъ, портокалови кори, джбови кори, гюзмъ, розмарино, желатина, мирра, малоранъ, ориганъ, чубрица, тригня медъ, дървено масло, петролеумъ, лакмусова хартия, синило (индиго), катранъ, черна смола (зифтъ), сапунъ, и лой.

Хроника.

На 20 того прѣстигна въ града ни съ първия български търговски параходъ „Борисъ“ Господинъ Радославовъ — Министръ на Правождието и Народно-то Просвѣщение, съ семейството и. Той биде тържественно посрѣщнатъ на парахода и при морския брѣгъ отъ по-първитѣ чиновници на всички тукъ Държавни и Обществени Учреждения, во главе Г-на Окръжния ни Управителъ Т. Пѣва и Градския ни кметъ Г-на К. Ранкова и отъ голѣмо множество други граждани.

По злочестата участъ на гр. Котелъ.

Въ началото на настоящия брой е помѣстено едно въззвание къмъ Варненскитѣ Граждани, съ което Общинското Управление ги кани да се притекътъ всички, безъ разлика на народностъ и поднесътъ щедро своята лепта въ полза на пострадавшитѣ отъ пожара Котленци. Същото въззвание е напечатано още на 21-й того на отдѣленъ листъ и прѣснато изъ града.

Има ли нѣкой, който да не знае какво нѣщо е пожаръ? Има ли нѣкой, който да не може да си прѣдстави, какви ужасающа размѣри могатъ да взематъ при извѣстни обстоятелства всеистребителнитѣ огнени пламаци въ единъ гжстонаселенъ градъ съ построй-ки почти исклучително отъ дървенъ материалъ? Не, ний не вѣрваме да има живъ човѣкъ, който да не знае тѣзи ужасни работи; ний сме увѣрени че всѣки, ако не е испиталъ това на своя смѣтка, то поне е билъ свидѣтель най малко нѣколко пѣти прѣвъ живота си на подобни сѣрдцераздирателни сцени Всѣки отъ насъ вѣрваме може доста живо да си вспо-мни какво потресающе впечатление му сж произвели подобни сцени при частни случаи, когато неумолимия и не прѣодолимия съ никакви човѣшки сили и изобретения огънь поглѣща немилостиво на нѣкого, билъ той сиромашъ или заможенъ, всичко, рѣшително всичко мило и драго, което е събиралъ съ кървавъ потъ прѣвъ цѣлия си животъ . . . На кого отъ насъ не сж настрѣхвали космитѣ, и не му се е свивало болѣзненно сѣрдцето, когато червенитѣ езици на истре-бителния пламъкъ отъ една рухнала вече сграда про-стиратъ се сатанински, раздухани отъ вѣтъра, въпрѣ-ки всички човѣшки усилия, къмъ друга жертва, къмъ жилището на сѣсѣдния сиромашъ и лижатъ неговата вехта стрѣха, която веднага пламва като барутъ, всредъ отчаяния викъ до небеса на злочастния дома-кинъ и неговото клѣто семейство, което слѣдъ нѣколко минути остава на улицата голо и босо, безъ по-кривъ, безъ всѣкакви домашни принадлежности и почти безъ всѣкакви средства за съществуване?

И тѣй, когато всичко това признаваме, когато всичко това можемъ да кажемъ за частнитѣ, единични случаи, то колко пѣти трѣбва да увеличимъ тѣзи ужасна картина, ако сжщата участъ постигне единъ цѣлъ градъ, ако хилѣди кжци бѣдѣтъ съвършено истребени отъ пламака въ расстояние на нѣколко ча-са,—както това е станало сега прѣди нѣколко деня съ дълбоко нещастния, чисто български градъ Ко-телъ? Който градъ е далъ толкова народни дѣйци, толкова незабравими, народни труженици за духовно-то ни възраждане и самоотвърженни борци за поли-тическата ни свобода и независимостъ, — градътъ, който е родилъ, хранилъ и въспиталъ великия нашъ патриотъ, който въ живота си е ималъ само единъ идеалъ—освобождението на своя народъ, който прѣвъ цѣлия си животъ се е хранилъ духомъ и тѣломъ са-мо съ една любовъ къмъ своя народъ и умрѣ въ чу-жбина при най трагически обстоятелства само заради своя народъ, приснопамятний — Савва Раковски!

Да, градъ Котелъ е почти съвършено истребенъ отъ ужасенъ и небивалъ до сега въ България пожаръ. Въ една фатална минута избухва огънь въ една край на града, при единъ периодъ отъ годината, ко-гато почти всички мѣже сж прѣснати изъ всички краища на България и вѣнъ отъ нежъ, да търсятъ прѣхрана за себе и семействата си,—избухва и за нѣ-колко часа се спира на другия край на града, гдѣто е немало вече какво да упостошава. Хубавия, исто-рически български градъ Котелъ сега прѣдставлява море отъ пепелище . . . Истребителнитѣ пламаци ве-че се не виждатъ, прѣщението на огъня, шумътъ отъ рухването на горящитѣ сгради вече се не чуватъ . . . Само единъ димъ отъ всички страни изподъ пепелта на кълба на кълба се издига безшумно къмъ небеса-та, и измежду отчаяното впенѣе на останалитѣ жи-ви, гладни псета и жалостния ревъ на добитѣка въ околността на исчезналия градъ, чува се риданието на неутешимата българска—майка и домакиня, която рови пепелището на довчерашното си жилище и тър-си да намѣри недогорѣлитѣ, може би, кости на заги-налата подъ пламака своя мила рожба . . . или ос-танала недостопена нѣкоя металическа домашна сж-дина . . . Всичката скжпа, роскошна покжщнина на българката—Котленка, изработена отъ нейнитѣ соб-ственни неуморни ржцѣ прѣвъ цѣлъ животъ, всичко-то чудесно уредено домашно ступанство на спестов-ния българинъ — Котленецъ, всичкия неговъ тѣжко спечеленъ имотъ загина безслѣдно . . . Цѣлото насе-ление на града, състояще най повечето отъ жени и малолѣтни дѣца, безъ подслонъ, безъ дрѣхи и безъ прѣхрана скита се сега изъ околнитѣ поля и гори и търси прибѣжище подъ защитата на скалитѣ и гор-ското храстѣе . . .

Прочее, отъ всичко това ясно се вижда, какво остава да правимъ ний—тѣхнитѣ събратия, и то — часъ по-скоро. Нека всѣки колко-годѣ проникнатъ отъ хуманностъ и милосѣрдие къмъ страждущитѣ, въоб-ще, беззащитнитѣ и безпомощнитѣ се притече съ ще-дрия си приносъ въ каквото може, за да се отървѣтъ отъ очевидна гладна и гола смъртъ хилѣди човѣшки невинни сжщества. Нека всички се отзовѣтъ на гла-сѣтъ, който издига Варненската Община съ своето въззвание къмъ гражданитѣ и поднесѣтъ своята ще-дра помощъ. Нека и всички Общини въ България на правятъ сжщото и спомогнатъ на дълбоко нещастни-тѣ Котленци съ щото могатъ, — и нека всѣки знае, че такава помощъ е — помощъ взаимна!

Върнаха се отъ София г. г. Н. А. Начевъ. П. Бобчевский и Ив. Вакжвичевъ, които бѣха отишли отъ Варна да присжтствуватъ на юбилея за петде-сетъ-годишнината на Българската журналистика отъ основанието ѝ.

ОТЪ ВАРНЕНСКОТО ГРАДСКО ОКОЛИЙСКО УПРАВЛЕНИЕ.

Прѣвъ мѣсець Юний, т. г. въ гр. Варна сж станжли слѣдую-щитѣ произшествия.

На 7-й Юний прѣвъ деня варненцитѣ: Темисток-ли Аргировъ и Кара-Али Молла Ахмедовъ като сто-варвали въ катоя на кжщата на съжителитѣ си: Спи-ро, Манолъ и Калюпи Георгиеви 680 килограма кѣл-чица, гдѣто влѣзли съ ламба, защото било тъмно вът-рѣ, и при разтоварването ламбата се обърнжла не забѣлжжно и подпалила кѣличицата, отъ която се под-палва и изгаря цѣлата кжща. Загубитѣ отъ тоя по-жаръ възлизатъ на 4300 лева.

На 13 сжщний прѣвъ нощта, неизвѣстни крадци

влизали въ кръжмата на Варненеца Димитръ Георгиевъ въ III уч. на града и взели отъ чекмеджето на тезгяфаку 12 л. никелови и медни пари, единъ часовникъ за 5 лева и 2 л. 40 ст. Ромжнски медни монети.

На 22 сѣщій около 8 часѣтъ прѣди обѣдъ врѣменно живущия въ гр. Варна работникъ, родомъ отъ село Карлжбейкѣой, Балчикска околия, на име—Пехливанъ Сюлюманъ Мустафовъ, като заспалъ върху капака на хамбара, падналъ на дѣното на този хамбаръ и умрѣлъ.

На 27 сѣщій вечерта, Хасанъ и Ахметъ Меминъ Алиеву, внезапно нападнали на улицата сѣжителя сп Джалилъ Рамадановъ и го наранили тѣжко съ ножъ въ гърбѣтъ.

На 30 сѣщій около единъ часѣтъ слѣдъ полунощъ Варненците: Стати Ивановъ и Добри Христовъ направили съ ножъ, въ ржката, врѣменно живущия въ Варна австрийски подданикъ, Александръ Мартенъ, когато послѣдния ги подгонилъ, защото му разрѣзали съ ножъ платното на панорамата.

Варненский Град. Началникъ: Т. А. Черневъ

Секретаръ: Т. Джезаровъ.

ОТЪ ВАРНЕНСКОТО ГРАДСКО-ОБЩИНСКО УПРАВЛЕНИЕ.

ОБЯВЛЕНИЯ.

№ 5207

гр. Варна 5 Юлий 1894 год.

Вслѣдствие прѣдписанieto на Господина Министра на Вжтрѣшнитѣ Работи отъ 13-ий Юлий н. година подъ No. 7376 и съгласно закона за дръжление и възмѣнение на § § 1 и 75 отъ закона за вземание новобранци, Варненската Градско-Общинска Коммиссия обявява за знание на интересующитѣ се, че съ съгласието на Военното Министерство е отрѣдено, щото **върховнитѣ провѣрочни Коммиссии тая година ще почнатъ дѣйствиата си на първий идущий Октомврий.**

№ 5399.

гр. Варна 12 Юлий 1894 год.

Съ Княжески указъ подъ No. 624 отъ 5-ий Юлий н. година избирателитѣ на Варненското Окржжие **се свикватъ на 7 Августъ т. година** да се събержтъ на 11 избирателни Околии за избирание на 26 души членове за Варненский Окржженъ Сѣвѣтъ съгласно направеното отъ Варненската Окр. Постоянна Коммиссия распорѣждане по Окржжието. Изборитѣ ще почнатъ часа въ 8 прѣдъ обѣдъ и ще се свършатъ часа въ 5 вечерта. Варненската избирателна околия състои отъ Варненската Градска и Яйленската Селска Общини съ центъръ гр. Варна и ще има да избержтъ четирма (4) членове за Окр. Сѣвѣтъ.

Горѣизложеното като съобщава, Варненското Градско-Общинско Управление приканва всички членове на Общината, имеющие избирателно право, да се явжтъ на избора за да гласоподаватъ.

За помѣщението, въ което ще има да се извърши избора, допълнително ще се събщи на врѣме.

№ 5673.

Гр. Варна, 21 Юлий 1894 година.

Въ допълнение на обявлението си подъ № 5399 отъ 12-й того, Варненското Градско-Общинско Управление, съобщава за всеобщо знание, че изборитѣ за избирание членове на Варненский Окр Сѣвѣтъ ще се

произвѣджтъ **въ помѣщението на Градската зала „Съединение“**, срѣщу Правителствения домъ, за което приканватъ се избирателитѣ да се явжтъ на означеното мѣсто за гласувание.

№ 5511.

гр. Варна. 15 Юлий 1894 год.

Варненската Общинска Коммиссия обявява на питепродавцитѣ въ града че срока за снабдяването имъ съ патенти за прѣвъ текущото полугодие е до 23-ий того, а не до 20-ий того, както е казано въ обявлението му No. 5495, което отгѣнява; за това всѣкой отъ тѣхъ да се снабди непрѣменно до тоя срокъ съ надлѣжний патентъ, за да не бѣде подвѣргнатъ на прѣдвиденото въ закона наказание.

№ 5408.

гр. Варна 12 Юлий 1894 год.

Варненското Градско-Общинско Управление възъ основание поканата на Дирекцията на Народната Библиотека въ Ст. София отъ 10 Априлий т. год. честь има да объяви, че въ библиотеката ѣ липсвали много отъ Българскитѣ книги, които сж напечатани отъ началото на нашето възраждение до 1870 година и, че тѣзи книги сж цѣнни за нашата литература и за нашето учебно-просвѣтително дѣло и прѣдъ видъ че за историята на нашата литература и нашето черковно-училищно дѣло сж цѣнни тѣй сжщо и вѣсти щампи (снижени икони) и дървени икони, които сж печатани въ манастиритѣ: Хиландаръ, Зографъ, Св. Ив. Рилски, Св. Наумъ (Охридъ) или други Свѣщенни обиталища и които сж зографисвани въ Самаковъ, Трѣвна, Габрово и другаде отъ нашитѣ стари зографи отъ стари врѣмена до 1870 година.

Предъ видъ на горѣизложеното Българ. Народна Библиотека въ София, моли всички наши стари учители, стари Свѣщенници, стари наши граждани или технитѣ наследници, да бжджтъ добри и испратятъ въ Дирекцията на Библиотеката списжкъ на такива стари книги, или самитѣ книги, за да се провѣри кои книги има, а които нѣма да се набавжтъ.

Сжщо да испратжтъ такива щампи и икони за да се преглѣдатъ и оцѣнятъ; ржкописни книги Дирекцията тѣй сжщо ще приема съ благодарность.

За всѣка стара книга, издадена до 1860 година, Дирекцията на Народното Библиотека ще плаща двойно отъ нейната цѣна; за щампитѣ и иконитѣ, както и за ржкописнитѣ книги — по оцѣнение и прѣдварително съгласие на стопанинѣтъ имъ.

А за тѣзи, които биха благоволили да подаржтъ нѣкаква стара книга, щампа, икона или ржкописана книга, има особенъ каталогъ, въ който ще се записватъ имената имъ за незабравимо спомѣнувание.

№ 5536.

гр. Варна, 15 Юлий 1894 год.

На 21-й того, въ 3 часа слѣдъ обѣдъ, съ переторезка на слѣдующий денъ, по сжщото врѣме, въ канцеларията на Общинското Управление ще се произвѣде търгъ за отдаването подъ наемъ за до края на текущата година, Градско-Общинската барака, находяща се въ IV-й уч. на гр. Варна подъ No. 52, до „демирджийтъ“.

Първоначалната цѣна е 40 лева.

Желающитѣ да взематъ участие въ този търгъ, да се явжтъ на опрѣдѣленото врѣме, въ канцеларията на сжщото Управление за да наддаватъ.

Прѣдсѣдатель: **К. Ранковъ**

Секретаръ: **Д. Мутафовъ**